

Όσον αφορά στον

σταυρό των άλλων, συμπαραστεκόμαστε σε αυτούς ως Κυρηναίοι, όχι μόνο στην άρση του Σταυρού τους, αλλά και στην ανεύρεση του νοήματός του.

Η 5η Γενική Ιερατική Σύναξη της Ιεράς Μητροπόλεως Δημητριάδος, για το τρέχον Ιεραποστολικό έτος, πραγματοποιήθηκε σήμερα (12/2) στο Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας.

Στο πλαίσιο του γενικού θέματος της φετινής χρονιάς, που είναι *«Ιησούς Χριστός, χθες και σήμερα ο αυτός και εις τους αιώνας»*, η εν λόγω Σύναξη είχε το επιμέρους θέμα *«Αυτός εσταυρώθη υπέρ ημών»*.

Πρώτη ομιλήτρια ήταν η **κ. Αικατερίνη Τσαλαμπούνη**, Επίκουρη Καθηγήτρια της Θεολογικής Σχολής του Α.Π.Θ., η οποία θα μιλήσει με θέμα «*Ο Ιησούς Χριστός ως ο κατ' εξοχήν Αρχιερεύς: το νόημα της Σταυρικής Του θυσίας*».

Εισαγωγικά, η κ. Τσαλαμπούνη επεσήμανε ότι «*στους πρώτους χριστιανούς ήταν γνωστό ότι ο σταυρικός θάνατος ήταν ένας επαίσχυντος και ατιμωτικός θάνατος. Αυτό είναι προφανές στις ευαγγελικές αφηγήσεις του Πάθους, όπου αντικατοπτρίζεται τόσο η ανθρώπινη σκληρότητα και βία όσο και η ταπείνωση κι ο εξευτελισμός των θυμάτων. Ο απόστολος Παύλος έχει υπόψη του αυτήν την αρνητική φόρτιση του σταυρικού θανάτου, όταν απευθυνόμενος στους Κορίνθιους χαρακτηρίζει το «λόγο του σταυρού» σκάνδαλο για τους Ιουδαίους κι ανοησία για τους εθνικούς. Όμως, αυτός ο τόσο επαίσχυντος θάνατος του Ιησού είναι για τους χριστιανούς δύναμη και σοφία του Θεού κατά την ρήση και πάλι του αποστόλου Παύλου (Α΄ Κορ 1,24). Μέσα από την παραδοξότητα και την φαινομενική αδυναμία του σταυρικού θανάτου τα μέλη της Εκκλησίας έγιναν αποδέκτες της δικαιοσύνης του Θεού, του αγιασμού και της απολύτρωσης...».*

Στη συνέχεια παρέθεσε τις βασικές πτυχές του λόγου του Σταυρού στην Κ.Δ., που είναι: «(α) Ο σταυρικός θάνατος του Ιησού είναι μία πράξη αυτοθυσίας και αυτοπροσφοράς για χάριν των πολλών... (β) Ο θάνατος του Ιησού έχει εξιλαστήριο χαρακτήρα... (γ) Ο θάνατος του Ιησού ως λύτρον/αντίλυτρον. Μέσα στην Καινή Διαθήκη συχνά χρησιμοποιείται η μεταφορά του λύτρου για να περιγραφεί η σπουδαιότητα του σταυρικού θανάτου του Ιησού... (δ) Ο θάνατος του Ιησού ως καταλλαγή. Με αυτήν την έννοια απαντά στα κείμενα τόσο του αποστόλου Παύλου όσο και των μαθητών του... (ε) Με βάση το ιουδαϊκό υπόβαθρο τόσο των

συγγραφέων όσο και συχνά των πρώτων παραληπτών των κειμένων της Καινής Διαθήκης ο σταυρικός θάνατος του Ιησού παραλληλίζεται με τις αιματηρές θυσίες του Ισραήλ και κυρίως με τη θυσία του εξιλασμού... (στ) Πρόκειται όμως για μία θυσία πολύ διαφορετική και ανώτερη από τις θυσίες του Ισραήλ, όπως συχνά τονίζεται στα κείμενα της Καινής Διαθήκης. Μπορεί να οδηγεί στην καταλλαγή και να είναι σημείο της διαθήκης με τον Θεό, τελέστηκε όμως εφάπαξ και δεν υπάρχει λόγος να επαναληφθεί γιατί η λύτρωση του κόσμου που χάρισε είναι οριστική...»

Ακολούθως, η ομιλήτρια αναφέρθηκε στον Ιησού Χριστό ως Αρχιερέα στην προς Εβραίους Επιστολή, η οποία Τον παρουσιάζει «ως τον μέγα αρχιερέα που θυσιάζει και θυσιάζεται για τα μέλη της Εκκλησίας..., Με τη μεσσιανική του ιδιότητα, επίσης, ο Ιησούς καθίσταται ο αρχιερέας των εσχάτων..., το αρχιερατικό αξίωμα του Ιησού συνδέεται άμεσα με τη σταυρική του θυσία, η οποία σηματοδοτεί την αρχή μίας νέας διαθήκης...».

Συμπερασματικά, η κ. Τσαλαμπούνη παρατήρησε ότι «η θυσία του Ιησού κατανοείται, γενικά, ως η απαρχή μίας νέας διαθήκης κι εκπλήρωση του σχεδίου

της σωτηρίας κι είναι η αιτία της καταλλαγής των ανθρώπων με τον Θεό. Σε αντίθεση προς τις ανθρώπινες εξουσίες, ο Ιησούς παρουσιάζεται ως ο ειρηνικός αρχιερέας, ο οποίος δεν ασκεί τυραννία και βία, αλλά αντίθετα υπάκουα θυσιάζεται για λογαριασμό όλου του κόσμου. Με την είσοδό του στα άγια που είναι η ουράνια Ιερουσαλήμ, με την «εν σαρκί» θυσία του και με την παρουσία του δίπλα στον Θεό, η ανθρωπότητα αποκτά τον δικό της μεσίτη και πρόδρομο στη βασιλεία του Θεού. Το ήθος του γίνεται ήθος των μελών της εκκλησιαστικής κοινότητας κι η καταλλαγή κι απαλλαγή από κάθε σκιά αμαρτίας είναι η αιτία ελπίδας και παρηγορίας, έμπνευση κι οδοδείκτης της Εκκλησίας μέσα στα δεινά της ιστορίας και τις τρικυμίες των κρίσεων».

Δεύτερος ομιλητής ήταν ο **Πρωτ. Βασίλειος Θερμός**, Ψυχίατρος παιδιών και εφήβων, Επίκουρος Καθηγητής της Ανωτάτης Εκκλησιαστικής Ακαδημίας Αθηνών, ο οποίος θα αναπτύξει το θέμα «*Η δύναμη του γεγονότος του Σταυρού στη ζωή μας: θυσιαστική αγάπη και μίμηση Χριστού*».

Ο π. Βασίλειος παρουσίασε, αρχικά, κάποιες πτυχές του μυστηρίου του Σταυρού, όπως τις έζησε ο Χριστός, που συνθέτουν τη δύναμή του: «*A. Ο Χριστός έπαθε και πέθανε στο Σταυρό ων εντελώς αθώος, άρα ο πιστός δικαιούται να χρησιμοποιεί την ορολογία περί δικού του σταυρού μόνο όταν ο ίδιος είναι εντελώς αμέτοχος και χωρίς ευθύνη για ό,τι του συμβαίνει... B. Ο Χριστός δεν επεδίωξε να ανέβει στον Σταυρό, αλλά δεν τον αρνήθηκε... Το να επιδιώκουμε ασύνετα τον σταυρό μας δε συνιστά την δύναμη του Σταυρού, αλλά μπορεί να γίνει απόδειξη αδυναμίας... Γ. Ο Χριστός διήλθε τον χρόνο Του πάνω στο Σταυρό ουσιαστικά μόνος... Και εμείς βιώνουμε συχνά μοναξιά στις δοκιμασίες μας για ποικίλους λόγους. Η μοναξιά αποκτά σταυρική ποιότητα, όμως, όταν και στον βαθμό που συναρτάται με το ανιδιοτελές θυσιαστικό μας έργο... Δ. Ο Χριστός ολοκλήρωσε τη θυσιαστική Του διακονία κατά το τριήμερο διάστημα το οποίο ακολούθησε τον Σταυρό, κατεβαίνοντας στον Άδη... Ο Κληρικός καλείται να κατέβει στα σκοτεινά βάθη όπου βρίσκεται ο άνθρωπος, προκειμένου να τον τραβήξει έξω... E. Ο Χριστός συγχώρεσε, επειδή νοιάζεται για τους θύτες Του. Πρόκειται για την ανώτερη και δυσκολότερη μορφή αγάπης.*».

Ακολούθως, ο ομιλητής κατέγραψε τις στάσεις απέναντι στον σταυρό που συναντούμε στους σημερινούς πιστούς: «*A. Τρόμος απέναντι στον σταυρό και η άρνησή του... Ο άνθρωπος τρέμει στην ιδέα ότι ενδέχεται να πονέσει και αγωνίζεται να αποφύγει τον Σταυρό πάση θυσία... B. Μαζοχιστική αναζήτηση του*

σταυρού. Χαρακτηρίζει προσωπικότητες που αναζητούν τον πόνο με παθολογικό τρόπο, επειδή μόνο έτσι γνωρίζουν να βρίσκουν αυτοεκτίμηση ή ανακούφιση από κάποια ενοχή... Γ. Ανάθεση του προσωπικού σταυρού σε άλλους ή συμπεριφορά που προκαλεί σταυρό στους άλλους... Ο πιστός δημιουργεί, με τη ζωή του, σταυρικές καταστάσεις στους κοντινούς του ανθρώπους... Δ. Άρση του σταυρού με γογγυσμό και θυμό... δεν πρόκειται για πραγματική άρση του σταυρού, αλλά για αναγκαστική ανοχή του... Ε. Εθελοθρησκεία, δηλ. συγκρητιστική απόδοση στον σταυρό ιδιοτήτων που δεν έχει. Εδώ παρατηρούμε παγανιστικά και αλλόθρησκα υπολείμματα που παίρνουν την μορφή της μοιρολατρίας...».

Ο π. Βασίλειος, στο σημείο αυτό, επεσήμανε την ορθή σχέση με τον Σταυρό, διασώζοντας απόψεις του σπουδαίου Ρουμάνου Θεολόγου, μακαριστού π. Δημητρίου Στανιλοάε: «Είναι φορές που συνδέουμε τόσο στενά τον Θεό με εκείνα που μας παρέχει, ώστε Τον ταυτίζουμε με αυτά και ξεχνούμε εντελώς τον Θεό τον ίδιο. Και τότε, αν αυτός δεν εκδηλώνει πια το ενδιαφέρον Του για μας μέσω της παροχής δώρων, μας φαίνεται ότι μας έχει εγκαταλείψει. Για τον λόγο αυτό ο σταυρός συχνά φαντάζει σαν σημάδι της εγκαταλείψεώς μας από τον Θεό. Αλλά και αυτό που μπορεί, επίσης, να συμβεί είναι να αποσύρει στ' αλήθεια ο Θεός τον εαυτό Του από τα μάτια μας, για να αποδείξει και να ενισχύσει την επιμονή της αγάπης μας προς Αυτόν. Ακόμα και ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, πάνω στο Σταυρό είχε το αίσθημα της πλήρους εγκαταλείψεώς Του από τον Θεό. Αλλά, ακόμα, ο Κύριος δεν άφησε να εξασθενήσει η αγάπη του για τον Θεό...».

Ο π. Βασίλειος κατέληξε ως εξής: «Η εκούσια ασκητική του Σταυρού έχει στόχο να διασωθεί η προσωπική αγαπητική μας σχέση με τον Χριστό και τους αδελφούς του, ώστε να μην καλυφθούν, τελικά, κάτω από τα πλούσια δώρα Του, τα οποία απολαμβάνουμε στη ζωή μας. Αυτό σημαίνει ότι κάθε άσκηση του Χριστιανού

(νηστεία, εγκράτεια κ.λπ.) στοχεύει στο να γίνει ικανός να αγαπά ακόμη περισσότερο... Σε αυτά τα πλαίσια και με αυτές τις προϋποθέσεις νοείται η θυσιαστική αγάπη. Όσον αφορά μεν στον δικό μας σταυρό, τον αίρουμε με εμπιστοσύνη, προκειμένου να γίνουμε ικανοί να αγαπήσουμε πληρέστερα. Ενώ, όσον αφορά στον σταυρό των άλλων, συμπαραστεκόμαστε σε αυτούς ως Κυρηναίοι, όχι μόνο στην άρση του Σταυρού τους, αλλά και στην ανεύρεση του νοήματός του».

Επακολούθησε συζήτηση επί των εισηγήσεων και η σύνοψη των συμπερασμάτων από τον **Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ιγνάτιο**.

Πηγή: synodoiporia.gr